

Sygnatura akt XIIC 291/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 11 kwietnia 2019r

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Ratajczak

Ławnicy: -----

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Słup- Ostrawska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019r w Poznaniu

sprawy z powództwa Miasto P. Zarząd Dróg Miejskich w P.

przeciwko (...) SA z siedzibą w P.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 419.597,45zł (czterysta dziewiętnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem zł 45/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

– od kwoty 48.485,21zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty

– od kwoty 100.840,64zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015r do dnia zapłaty

– od kwoty 134.574,15zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015r do dnia zapłaty

– od kwoty 135.697,97zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015r do dnia zapłaty

II. Kosztami postępowania obciąża pozwaną i wobec powyższego zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20.980zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz 10.817zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

/-/SSO Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem o zapłatę w postępowaniu upominawczym z dnia 27 grudnia 2016 roku (k. 2- 139) powód Miasto P.- Zarząd Dróg Miejskich w P. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwany (...) Spółka akcyjna w P.- ma w ciągu dwóch tygodni o dnia doręczenia nakazu zapłaty zapłacić na rzecz powoda kwotę 419.597,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 48.485,21 zł liczonymi od kwietnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 100.840,64 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 134.574,15 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 135.697,97 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na wypadek stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty bądź prawidłowego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 419.597,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 48.485,21 zł liczonymi od kwietnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 100.840,64 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 134.574,15 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 135.697,97 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż jest właścicielem sieci miejskiej kanalizacji deszczowej w P.. Zarząd Dróg Miejskich na mocy uchwały Rady Miasta P. nr (...) z dnia 13 stycznia 2009 roku posiada status przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego.

Od lipca 2009 roku Zarząd Dróg Miejskich prowadzi działalność między innymi w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków, o których mowa w art. 2 pkt 8 pkt c) ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, tj. wód opadowych i roztopowych oraz ma prawo pobierania opłat za te usługi według obowiązujących, ogłaszanych publicznie taryf.

Uchwała nr (...) z dnia 13 stycznia 2009 roku Rada Miasta P. zgodnie z art. 19 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, określający prawa i obowiązki Zarządu Dróg Miejskich jako przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego oraz odbiorów usług na terenie Miasta P., tym sposób rozliczania należności za odprowadzanie ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych. Wskazany regulamin został zmieniony uchwałą nr (...) z dnia 15 września 2009 roku Rady Miasta w sprawie zmiany uchwały Rady Miasta P. nr (...) z dnia 13 stycznia 2009 roku w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, w zakresie okresów obrachunkowych- dodano zapis umożliwiający rozliczania się z odbiorcami w rocznych okresach rozliczeniowych. Zgodnie z art. 26 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków rozliczenia za zbiorowe odprowadzanie ścieków prowadzone są z odbiorcami usług na podstawie określonych w taryfach cen i stawek opłat oraz ilości odprowadzanych ścieków.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 stycznia 2017 roku (k. 142) Referendarz Sądowy nakazał pozwanemu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P., aby zapłacił stronie powodowej kwotę 419.597,45 zł (czterysta dziewiętnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt siedem zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 48.485,21 zł od dnia 28 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 100.840,64 zł od dnia 28 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 134.574,15 zł od dnia 28 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 135.697,97 zł od dnia 28 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,

oraz kwotę 12.445,00 zł (dwanaście tysięcy czterysta czterdzieści pięć zł) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200,00 zł (siedem tysięcy dwieście zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszego nakazu, albo wniósł w tymże terminie do tutejszego Sądu sprzeciw.

Pismem z dnia 02 lutego 2017 roku (k. 149- 169) pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 16 stycznia 2017 roku, zaskarżając go w całości. Pozwany w treści sprzeciwu nadto wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wnosząc sprzeciw pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda objętych pozwem. Pozwany wskazał, że w umowie nie zawarto postanowień co do płatności za okres przed zawarciem umowy. Nadto powód nie dopuszczał możliwości dokonania ewentualnych zmian w treści umowy, w tym także w zakresie daty jej obowiązywania. Nadto pozwany zaprzeczył aby powód powziął wiadomość o odprowadzaniu ścieków przez pozwanego do kanalizacji miejskiej w momencie wprowadzenia nowego programu komputerowego, albowiem miał już taką wiedzę 2005 roku kiedy powód wystąpił do pozwanego z propozycją zawarcia umowy, której przedmiotem byłoby uiszczenie opłat przez pozwanego na rzecz Urzędu Marszałkowskiego (wówczas ten urząd pobierał opłaty) jednak do zawarcia umowy nie doszło. O obowiązku uiszczenia od lipca 2009 roku na rzecz powoda opłat pozwany dowiedział się pod koniec 2014 roku, wówczas kontaktował się z powodem co statecznie doprowadziło do zawarcia umowy w dniu 23 marca 2015 roku.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód- Zarząd Dróg Miejskich, jako miejska jednostka organizacyjna Miasta P. na mocy uchwały Rady Miasta P. nr (...) z dnia 13 stycznia 2009 roku uzyskał status przedsiębiorstwa wodno- kanalizacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 45 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków z dnia 07 czerwca 2001 roku (Dz. U. z 2015 r. poz. 139).

Od 01 lipca 2009 roku Zarząd Dróg Miejskich prowadzi między innymi działalność w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków, o których mowa w art.2 pkt 8 pkt c) ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę o zbiorowym odprowadzaniu ścieków, tj. wód opadowych i roztopowych oraz ma prawo pobierania opłat za te usługi według obowiązujących i ogłaszanych publicznie taryf. Każdorazowo taryfy za zbiorowe odprowadzanie ścieków opadowych i roztopowych przez Zarząd Dróg Miejskich w P. są zatwierdzane uchwałą Rady Miasta P..

Powód w związku z wprowadzonym obowiązkiem ponoszenia opłat za odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do miejskiej sieci kanalizacji informował o tym za pośrednictwem mediów i prasy.

Rada Miasta P. uchwałą nr (...) z dnia 13 stycznia 2009 roku uchwaliła Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Regulamin następnie został zmieniony uchwałą nr (...) Rady Miasta P. z dnia 15 września 2009 roku.

Zgodnie z treścią regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków, zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo- kanalizacyjnym, a odbiorcą usług (§7 ust. 1 regulaminu). Przedsiębiorstwo wodociągowo- kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomości została przyłączona do sieci lub która z nieruchomości odprowadza ścieki opadowe i roztopowe do otwartego lub zamkniętego systemu kanalizacyjnego i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy (§8 ust. 1 regulaminu). W/w umowa może być zawarta z osobą posiadającą tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki (§8 ust. 2 pkt 1 regulaminu).

Dowód: wydruk uchwały nr (...) rady Miasta P. z dnia 11 lipca 2006 roku wraz z uzasadnieniem (k. 20- 21), wydruk uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 13 stycznia 2009 roku (k. 22- 22v), wydruk uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 13 stycznia 2009 roku wraz z załącznikiem (k. 23- 28), wydruk uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 15 września

2009 roku wraz z uzasadnieniem (k. 29- 29v), wydruk uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 13 stycznia 2009 roku wraz z załącznikiem (k. 30-31), wydruk uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 13 stycznia 2009 roku (k. 32- 32v), kopia wniosków o zatwierdzenie taryf potwierdzona za zgodność z oryginałem (k. 33- 43), wydruk uchwały nr (...)Rady Miasta P. z dnia 08 listopada 2011 roku wraz z wnioskiem o zatwierdzenie taryf (k. 44- 56), Uchwała nr (...)Rady Miasta P. z dnia 20 listopada 2012 roku wraz z wnioskiem o zatwierdzenie taryf (k. 57- 70), zeznania świadka T. L. (e-protokół z dnia 22 czerwca 2017 roku), materiały informacyjne (k. 123-124, 256-270)

Powód Miasto P.- Zarząd Dróg Miejskich świadczy na rzecz pozwanego czynności w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej Miasta P. od 01 lipca 2009 roku, z nieruchomości pozostającej w użytkowaniu wieczystym pozwanego.

Pozwany nie regulował na rzecz powoda należności z tego tytułu. Również nie wystąpił z wnioskiem o zawarcie umowy, co dopiero uczynił po przeprowadzonej na przełomie roku 2014/2015 kontroli przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony (...).

W dniu 23 lutego 2015 roku do Zarządu Dróg Miejskich wpłynął wniosek pozwanego o zawarcie umowy, zawierający określenie nieruchomości oraz jej powierzchnię wraz ze wskazaniem odpowiedniej grupy taryfowej odbiorców usług względem wskazanej powierzchni.

W odpowiedzi Zarząd Dróg Miejskich przesłał pozwanemu projekt umowy sporządzony na podstawie złożonego wniosku. W efekcie strony zawarły w dniu 23 marca 2015 roku umowę nr(...)na odprowadzanie ścieków opadowych i roztopowych.

Dowód: wydruk księgi wieczystej nr (...) (k. 73- 78), wydruk księgi wieczystej nr (...) (k. 79- 82), wydruk księgi wieczystej nr (...) (k. 83- 87), wydruk księgi wieczystej nr (...) (k. 88- 94), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wniosku o zawarcie umowy na wprowadzanie do miejskiej kanalizacji deszczowej ścieków opadowych i roztopowych (k. 95- 98), potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 02 marca 2015 roku wraz z zpo (k. 99-100), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma dnia 09 marca 2015 roku (k. 101), potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 26 marca 2015 roku wraz z zpo (k. 102- 103), potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy nr (...)z dnia 23 marca 20015 roku (k. 104- 105v), zeznania świadków K. R., M. K. (e-protokół z dnia 22 czerwca 2017 roku), zeznania E. W. (e-protokół z dnia 29 listopada 2018 roku)

W umowie strony określiły warunki świadczenia usług oraz zasady rozliczania należności za odprowadzanie ścieków opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej Miasta P. przez pozwanego.

Nadto w §7 umowy strony ustaliły, że obowiązuje ona od dnia 01 lipca 2009 roku, a nadto, że rozliczenia mają się odbywać na podstawie faktury określającej zobowiązanie (§8 umowy).

Dowód: potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia umowy nr (...)z dnia 23 marca 20015 roku (k. 104- 105v), zeznania E. W. (e-protokół z dnia 29 listopada 2018 roku)

Następnie powód wystawił następujące faktury VAT za świadczone usługi odprowadzania ścieków opadowych i roztopowych przez pozwanego do miejskiej kanalizacji deszczowej powoda, za okres od lipca 2009 roku:

- a) nr (...) za okres od 01 lipca 2009 roku do 209 lutego 12010 roku na kwotę 48.485,21 zł brutto z terminem płatności do 27 kwietnia 2015 roku,
- b) nr (...) za okres od 01 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku na kwotę 100.840,12 zł brutto z terminem płatności do 27 kwietnia 2015 roku,
- c) nr (...) za 2012 rok na kwotę 134.574,15 zł brutto z terminem płatności do 08 kwietnia 2015 roku,
- d) nr (...) za 2013 rok na kwotę 135.697,97 zł brutto z terminem płatności do 27 kwietnia 2015 roku,

e) nr (...) za 2014 rok na kwotę 133.583,19 zł brutto z terminem płatności do 27 kwietnia 2015 roku,

f) nr (...) za I kwartał 2015 roku na kwotę 33.670,67 zł brutto z terminem płatności do 27 kwietnia 2015 roku.

Wynagrodzenie zostało obliczone według każdorazowo obowiązujących taryf za odprowadzanie ścieków deszczowych i roztopowych do miejskiej kanalizacji deszczowej.

Dowód: kopia wniosków o zatwierdzenie taryf potwierdzona za zgodność z oryginałem (k. 33- 43), wydruk uchwały nr (...) Rady Miasta P. z dnia 08 listopada 2011 roku wraz z wnioskiem o zatwierdzenie taryf (k. 44- 56), Uchwała nr (...) Rady Miasta P. z dnia 20 listopada 2012 roku wraz z wnioskiem o zatwierdzenie taryf (k. 57- 70), poświadczona za zgodność z oryginałem informacja o obowiązywaniu nowych taryf (k. 122, 127)), szczegółowe obliczenie opłat (k. 111, 115, 120, 125), potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie faktur VAT nr (...) (107-108), nr (...) (k. 112), nr (...) (k. 116), nr (...) (k. 121), nr (...) (k. 126), zestawienie płatności (k. 185), informacje z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w P. (k. 186-221)

W związku z otrzymaniem w dniu 09 kwietnia 2015 roku faktur pozwany pismami zwracał się do powoda o wyjaśnienie i wskazał, że obciążenie w/w opłatami powinno nastąpić dopiero od dnia 23 marca 2015 roku tj. od dnia zawarcia umowy. Jednocześnie wskazując, że strony nie określiły w umowie obowiązku pozwanego, co do płatności za okres przed zawarciem umowy.

Wobec nieuregulowania płatności w/w faktur VAT w wyznaczonym terminie, powód wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 586.851,31 zł (według stanu na dzień 25 maja 2015 roku) w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Nadto pouczył, że w przypadku nieuregulowania należności w wyznaczonym terminie, sprawa zostanie skierowana zgodnie z procedurą ma drogę postępowania sądowego.

Dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wezwania do zapłaty wraz z dowodem doręczenia (k. 183, 184, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 18 maja 2015 roku (k. 130), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 21 maja 2015 roku wraz z zpo (k. 131, 132), poświadczona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 22 kwietnia 2015 roku (k. 168), zeznania E. W. (e-protokół z dnia 29 listopada 2018 roku)

Następnie pozwany dokonał płatności za fakturę (...) w kwocie 133.583,19 zł oraz za fakturę VAT nr (...) w kwocie 33.670,67 zł.

Dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia zestawienia operacji (k. 109-110), zeznania E. W. (e-protokół z dnia 29 listopada 2018 roku)

Powód po raz kolejny wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 419.597,45 zł (według stanu na dzień 21 października 2016 roku) w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Nadto pouczył, że w przypadku nieuregulowania należności w wyznaczonym terminie, sprawa zostanie skierowana zgodnie z procedurą ma drogę postępowania sądowego.

Dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wezwania do zapłaty (k. 133)

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów oraz kopii dokumentów, w tym potwierdzonych za zgodność przez pełnomocnika, które mają moc oryginałów. Sąd uznał te dokumenty za całkowicie wiarygodne i wystarczające dla uwzględnienia powództwa, nie były one kwestionowane przez strony, jak również nie budziły wątpliwości Sądu.

W szczególności nie budziły wątpliwości Sądu przedłożone faktury VAT, które dowodzą wysokości zobowiązania. Faktura VAT jest dokumentem księgowym, rozliczeniowym, wystawionym przede wszystkim dla celów podatkowych, jest także jednym z dowodów źródłowych stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. Tak jak każdy

dokument faktura VAT jest dowodem tego, że określona osoba złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Przedłożone faktury nadto nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd zeznania świadków T. L., K. R., M. K. uznał za wiarygodne. Świadczenie zeznawali odnośnie okoliczności dotyczących wykonywania przez nich obowiązków służbowych, w ocenie Sądu składane zeznania były bezstronne, a odpowiedzi na konkretne pytania spójne i logiczne. Nadto okoliczności podawane przez świadków znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Zeznaniom E. W. Sąd dał wiarę niemal w całości, jako prezes Zarządu pozwanego, a wcześniej członek Zarządu ma wiedzę bezpośrednią o działaniach pozwanego. Za niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia na okoliczność, iż pozwany nie miał wiedzy o obowiązku uiszczania od lipca 2009 roku wynagrodzenia na rzecz powoda z tytułu odprowadzania ścieków opadowych i roztopowych do kanalizacji miejskiej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowym postępowaniu Miasto P.- Zarząd Dróg Miejskich w P. wskazał dwa źródła odpowiedzialności pozwanego. Powód wywodził swoje roszczenie z zawartej między stronami umowy, ewentualnie z przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Między stronami doszło w dniu 23 marca 2015 roku do zawarcia umowy nr (...) na odprowadzanie ścieków opadowych i roztopowych, w której strony określiły, że obowiązuje ona od 01 lipca 2009 roku.

W ocenie Sądu postanowienia umowy oraz intencje stron były jasne i zamiarem powoda oraz pozwanego było uregulowanie korzystania przez pozwanego z usług powoda od dnia 01 lipca 2009 roku.

Wobec powyższego zawarta umowa wyklucza zastosowanie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, gdyż instytucja bezpodstawnego wzbogacenia ma niejako charakter ostateczny, co oznacza, że jest możliwa do zastosowania jedynie w sytuacji braku istnienia po stronie uprawnionej innego roszczenia realizującego jej prawo podmiotowe.

Postępowanie dowodowe, w szczególności przedłożone dokumenty dowodzą, że między stronami doszło do zawarcia przedmiotowej umowy, nadto fakt ten był w toku postępowania niesporny, nadto bezspornym było między stronami, że obowiązuje ona od 01 lipca 2009 roku.

Osią sporu w niniejszej sprawie była kwestia dokonania uznania długu, a co za tym idzie przyznania istnienia zobowiązania, z którego powód wywodził swoje roszczenie. Spór stron dotyczył tego czy w związku z obowiązywaniem umowy od 01 lipca 2009 roku pozwany jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za świadczenie w/ w usług, skoro umowa została zawarta 23 marca 2015 roku, a w jej treści nie zostały zawarte postanowienia dotyczące zapłaty wynagrodzenia za okres od 01 lipca 2009 roku.

W ocenie Sądu w oparciu o ustalone okoliczności faktyczne należało przyjąć, że na uwzględnienie zasługuje stanowisko powoda.

Sąd podziela stanowisko strony powodowej, iż pozwany korzystał z czynności wykonywanych przez powoda polegających na odbiorze ścieków opadowych i roztopowych, wprowadzanych przez pozwanego do sieci kanalizacji deszczowej powoda i innych czynności wykonywanych przez Zarząd Dróg Miejskich jakie się z tym wiążą od 01 lipca 2009.

Czynności wykonywane przez powoda są odpłatne. Strony zawarły umowę, w której pozwany wyraził zgodę na jej obowiązywanie wstecz od lipca 2009 roku, tym samym dokonał uznania długu.

W ocenie Sądu pozwany akceptując okoliczność obowiązywania umowy wstecz uznał swoje zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda za świadczone usługi za okres od dnia 01 lipca 2009 roku, tj. dokonał niewłaściwego uznania długu.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów oraz doktryną, uznanie długu ma dwie postacie: uznanie właściwe i uznanie niewłaściwe. Sąd Najwyższy stwierdził, że uznanie niewłaściwe polega na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciężącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Nadto należy zważyć, że pozwany mimo prezentowanego stanowiska, iż jest zobowiązany do uiszczenia płatności wynikających z przedmiotowej umowy dopiero od momentu jej zawarcia, uregulował należności za I kwartał 2015 roku oraz należność za 2014 rok. Wobec czego w ocenie Sądu pozwany dał wyraz, iż akceptuje istniejące zobowiązanie i konieczność jego uregulowania.

W oparciu o okoliczności faktyczne niniejszej sprawy oraz powołane przepisy należało, uznać, że pozwany był zobowiązany do zapłaty powodowi wynagrodzenia za wykonywane usługi zgodnie z obowiązującymi taryfami za okres od 01 lipca 2009 roku. Mając to na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 419.597,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 48.485,21 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 100.840,64 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015r do dnia zapłaty, od kwoty 134.574,15zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015r do dnia zapłaty od kwoty 135.697,97 zł liczonymi od dnia 28 kwietnia 2015r do dnia zapłaty, o czym orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie także podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia. W tym zakresie Sąd podziela stanowisko powoda iż zgodnie z art.120 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Podstawą roszczenia powoda jest umowa zawarta w dniu 23 marca 2015r . Dopiero we wniosku z dnia 23 lutego 2015r pozwany wskazał powodowi wielkość powierzchni zanieczyszczonej, jej rodzaj oraz wskazał do jakiej grupy odbiorców jest zakwalifikowany. Dopiero po tym dniu powód był w stanie wyliczyć wysokość przysługującego mu względem pozwanego roszczenia. W tych okolicznościach zarzut przedawnienia uznać należy za bezpodstawny.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie 481 § 1 kc, który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, zgodnie z żądaniem pozwu. Powód wystawił pozwanemu faktury za świadczone usługi określając ich termin płatności na dzień 27 kwietnia 2015 roku, wyłącznie faktura VAT nr (...) za 2012 rok na kwotę 134.574,15 zł brutto została wystawiona z terminem płatności do 08 kwietnia 2015 roku.

Mając to na uwadze oraz żądanie pozwu należało zasądzić należne odsetki od dnia 28 kwietnia 2015 roku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i obciążył nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 20.980 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych tj. uiszczonych opłaty od pozwu (k. 139) oraz 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego tj. 10.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, o czym orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.

SSO Hanna Ratajczka